

خورشیدی که در وسط آسمان بوده باشد نلاو و در خشنندگی
میگرد ^۱ ا بعده اینکه هنگر ویرا بدید عنان ثباتش
کسته هد و از جلو سریع شوار کرد و آهیل بدنهالش
رفت . هنگر میدوید و آهیل او را عاقب میگرد .
بالآخره هنگر اطراف حصار الیوترا به دور زد و سریع
او را رها نکرد . زوپیر بر هنگر رات کرد و خواست
او را از چنگ خصم نجات دهد . آن ^۲ دخترش بر او
اعتراض کرد و گفت بگذار که هر طورسر نوشتن بندگان
تست و هر چه قضا و لادر حکم نموده است یعنی ظهور
رسد . زوپیر تصدیق کرد و آن از آسمان بزمین
عبوط نمود ، هنگر بگردد حصار میدوید و کاهی میخواست
آهیل را تزدیک سنگر نبر اندازان کند ولی آهیل مر
داه او را میگرفت و از تزدیک شدن پد پوار میانت
میگرد . زمانیکه هنگر تزدیک یاران آهیل میشد و می -
خواستند او را غیر یاران کنند ، آهیل اهارم ^۳ میگرد که
پطرف هنگر تیری قیادازند و بگداوند که با دست خودش
لدت انتقام و کشتن حریص را چشت ، ایلوان که حامی
ترووا بود خواست دلاور تروا را از جلو پبلوان یونان
بر باید و او را نجات دهد ، زوپیر ترازوی زرین
خود را بلند کرد که قدر واعیت طریقین را بسجد .
کله هنگر مزمین تعامل کرد و معلوم شد که سر نوشت
هنگر در اینجا غلبه نخواهد بود بنا بر این ایلوان از تضمیم

خواه باز داشت و آن بصورت دلپذوب^(۱) برادر هنگش
در آمده فردیک هنگش رفت و او را ترغیب نمود که در
برآلو آشیل بایستد و با او در اویزدهنگش بسی خسته کردند
بود : این رانی ترد او پشتیده اند . ثبات را بر فراد
ترجیح داد و ایستاد . همیشه این دو نفر دلاور مقابل
یک دیگر هندند و برای پیکر کمر بستند هنگش کات ما
باید باهم عهد کنیم که هر کدام دیگری را متنوی سازه
بنخش او اهانی ننموده نسلیم قوم و قبیله مقتول کند و من
اینک این عهده را میکنم و خدای خداون را شاهد قرار
میدهم که چنانچه تو بست من کشته شوی بر بودن
اسلحه ذی قیمت تو اکتفا کنم و چنانزه ات را باردوی یونان
باز گذارم این سخن هرازه کوئنه را در چشمان آشیل
بر افروخت و گفت نام عهد و پیمان انسان میر . آینهان
انسان و شیر عقد اتفاق محکم نیشود یا ممکن است که
بین گزنه و کوسهند عهد و میانی بر قرار گردد ؟
فصل خصوصیت - فقط بشعبیر است . آشیل در ناشنکرد
و نیزه خویش را بسوی هنگش حوالت نمود هنگش خم
شد و آن حمله ضرری باور نماید ، توبت حمله به هنگش
رسید و نیزه را باشیل حوالت کرد نیزه هنگش بر سپر
آشیل فرود آمد ولی سپر فهرمان یونان حتی خرائش هم
بر نداشت ، هنگش بستان این که برادرش (دلپذوب)

حاضر است و اورا گمک خواهد کرد به پشت سر خود
نهانه سکره ولی « دینه‌وی » را نبات و داشت گرفتار
حیله خدایان شده است پس دست از جهان نشست و با
آشیل مبارزه کرد. آشیل یال و کویال حرف رانیک
در نکریست تا محل ورود جنوب سلاح چوش رانشیعیں
دهد پس فوزه را بگردن دشمن فروه آورد. هنگام از
یا در افتادو در چالخون غلطید و قیل ازانکه جان تسلیم کنید
گفت در این ساعت مرک یک خواهش از تو دارم که هر
قدر سیم و زر بخواهی از پدرم بگیر و در مقابل آن نهش
مرا پنو باز گذاش تابدن من دو این بیان نماند و خوارک
سکان نشود.

آشیل پاسخ داد هر کاه پدرت برا این وزن بدن متگین
تو بین طلا بخشد محال است که جاذب پسرش را باودهم
تو باید خواهی نهواهی خوارک سکان هوی هکتر آهی
کشید و گفت زود باند که دست اجل بر سر جوانی تو
نیز فروه خواهد آمد و پس از من حیات تو دیری اخواهد
پنید « قاریکی مرک چشان او را پوشانید و روچ از بدن
پروار کرده » آشیل المختار کنان نفرهای زد و گلت البه
هناکمی که زویتر اراده کند دروغ من از بدن مفترقت می
نماید. آنگاه نیزه خوش را از گلوی متفول بیرون کشید
و اسنجه او را برداشت، یونانی ها بسوی نعش متفول هجوم
کردهند و اورا منه نمودند. آشیل هروع برجز خواندن

کرده و ساق پای مقتول را شکافته قش هنگتر را با رابطه خوش
بست و بدور حصار الیون حرکت نمود . غریبو ناله و خواجه
از لشکریان تروا که از پای حصار واقعه را می نگریستند
بلند شد پیریام پدر هنگتر خواست خود را از بالای حصار
بزرگ آندازد و از قاتل پسرش خواهش کند که آن اهانت
را بروی روا ندارد پارانش جلو او را گرفتند . (آکوب)
مادر هنگتر . همینکه کشته شدن پسرش را دانست « خاک
پرسر کرده و مویه کشید نزد پیریام شفاقت » (آندروماک)
زوجه هنگتر مشغول دوختن پارچه زربفتی بود و کشیدنش
در انتظار مراجعت هنگتر بود . شوی بدن او از گرده و
غبار جنک ، آب گرم میگردند . چون صدای نله مردان
و هیون زنان را شنید از خص خود پیرون دوید و در بوج
حصار شهر رفت که قصبه را استفسار کند ، چشمش بخش
شوهرش افزاد که آشیل اورا بدنباله از آبه خود بسته روی
خاک و سنتک می کشاند آندروماده غش کرد و چون بهوش
آمد « چنان شیون و عزا داری کرد که حکرها برای او
گذاخته عد »

مراسم سوگواری پاتر گل

سروده بیست و سوم « ۱ »

صدای نله و هیون از الیون بلند بود ، لشگران
یوان از میدان جنک بکشتنی های خود مراجعت میگردند

آشیل بقسمت لشکریان خوش اجازه نداد صورت خود را
بهم زند و در میانه آنها استاد گفت . ای سواران ! اسب
هارا از ایابه ها باز نکنید . زیرا اکنون وقت آنست
که برای سوگواری پاتر کن دلاور قیام نماییم . از خطاب
آشیل همه گرستند بامر او سه مرتبه دور جنایه پاتر کن
طواب کردند و سرود عزا خواندند . اکامن آشیل را
بخوبی خود دعوت کرده و گفت برای شست و هوی آشیل
از خون و کنایات میدان بخت آب گرم کنند . آشیل
کفته محال است قطره ای آب برای شست و هو و پاکیزگی
خوبش استعمال کنم قبل از اینکه پاتر کن را دهن نموده
باشم . سران سپاه یونان هرچه در این باد اصرار کرددند
مفرود تیقند و جون او را بسی تماس کردند که طمامی
تناون کند کمی غدا صرف نموده ولی بهمچوجه خود را
شست و شو نکرده و چون هنگام خواب و راحت بوده
خواهد بودند . آشیل پاتر کن را در خواب دید . پاتر کن

(۱) قسم بزرگی از مفسرین اشعار همراهندند
که این سروه و سرود بعد در اصل جزء اینیاد نبوده و
بعد از هم ربان اضافه شده زیرا اینیاد بکشته شدن هنگر
ختم میشود ولی اخیراً بدلاً این مفصلی که ذکر آنها در
این مختصراً گنجایش ندارد محقق شده است که اینیاد
نهض بیست و دو سروه نبوده و بیست و چهار سروه
می باشد .